

samlige Bygninger og Ibssteder, saa er det vistnok overflødig at have en Skorstensfeier dertil. Det vil vistnok ikke være let at sige, hvor stor en Bredde Afstrællingen skal have, naar En vil have Lyngen afbrændt paa et Stykke Jord, thi det vil afhænge af Lyngens Størrelse og af, hvorvidt der er ryddelig eller ei. Jeg er enig med de to første ærede Talere i, at vi maae see at blive frie for at give Brandfogden Løn. Der bestemmes i § 20, at enhver Smedie, uanset hvor stor Afstanden fra de nærmeste Bygninger er, skal være teglhængt. Jeg finder det rigtigt, at Smedien fjernes mindst 50 Alen fra Gaardens andre Bygninger, men er den saalangt eller endog længere fjernet, saa finder jeg det mindre nødvendigt, at den bliver teglhængt; som bekiendt er Opholdet i straaetækte Bygninger jo behageligere end i teglhængte. Jeg troer, man kunde indfranke sig til blot at fordrø, at de nye skulle belægges med Tegltag. Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indfranke mig.

Æscherning: Denne Lov, troer jeg, lider af meget væsentlige Mangler, som hidrøre fra, at man der, hvorfra den er kommen, er bleven ført ind paa et ganske falskt Standpunkt ligesom overfor dette Lovgivningsarbejde derved, at man selv er General-Assurancedirecteur. Det er en Assurance-directeur for et gjensidigt privat Assurance-felskab, der har adskillige Fordele af at staae i en vis Forbindelse med Justitsministeriet, som forelægger os denne Lov. Derved taber den, efter min Overtydning — og jeg skal søge at godtgjøre det — en væsentlig Deel af sin Character som en almindelig offentlig Politilov og bliver en Bequemmeligheds- og Sikkerhedslov for et vist bestemt Assurance-felskab. Hvor stort et Misgreb der er begaaet, dengang man, istedetfor at udfondre Brandassurance-felskabet, gav sig af med at lovgive om det, troer jeg, at Enhver vil overtøye sig om, naar han seer den haanende Maade, hvorpaa den lovgivende Magt er bleven behandlet af dem, der have angrebet Brandassurance-loven i den Stikfelse, som den havde og derved faaet den i en ganske væsentlig Grad forandret. De have faaet den forandret i den Retning, som de vilde, da de truede med at forlade Assu-

rance-felskabet, og man kan ikke sige Andet, end at det af Assurance-felskabet, betragtet som en Handelsforretning, der seer at gjøre sig sin Stilling saa fordeelagtig som muligt, var meget forstandigt; men det var ikke klogt af den lovgivende Magt at blive i Compagni med et saadant Assurance-felskab, der paa den Maade behandlede den; og naar man nu undersøger, hvem der ere blevne Repræsentanter for denne Brandassuranceforening, saa vil man see, at det for en væsentlig Deel er den Opposition, der, om jeg maa gjentage dette Udtryk, har talt haanligt om den lovgivende Magt. Enhver, der gjennemlæser en Artikel, der i den Henseende har været indrykket i de offentlige Blade og gjennemlæser den fuldstændig, maa komme til at sige sig selv, det havde været bedre, om den lovgivende Magt ikke havde raget disse Kastanier ud af Ilden; og dersom vi vedblive at gaae frem paa den samme Bane med den nu foreliggende Lov, saa komme vi i de samme Confusioner og Conflicter. Der er et saadant Sammenhæng imellem denne Sag og den anden Lov, jeg her taler om, at Repræsentanterne, udnævnte efter denne anden Lov, kunne have en ikke ringe Indflydelse paa den Anvendelse, som den foreliggende Lov kan faae; de faae nemlig ved den et Foreningspunkt, som er falskt, og det er Branddirecteurerne. Saalænge Branddirecteurerne ere Forretningsførere for det private Assurance-felskab, kunne de ikke med Rette og fornuftigvis være det offentlige Politii, — og derfor maae Branddirecteurerne gaae ud af denne Lov. Jeg skal imidlertid end yderligere søge at begrunde min Betragtning. Loven falder sig: Udkast til Lov angaaende Brandvæsenet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen paa Landet. En æret Taler har allerede bemærket, at der her burde sættes Noget til for at fyldestgjøre Loven som Bygningslov; det er en Slags ubestemt Tøelse af, at den giver sig ud for at være Noget, hvormed den strengt taget ikke har Noget at bestille, hvorimod den i den Retning, hvori den giver sig ud for at være Noget, savner det, den skulde være. Det er ganske vist, at det offentlige Politivæsen skal tage Hensyn til Ibsfare; men hvilket Hensyn skal det tage?